

den dömde lämplig tid att sig till döden bereda. Den af-
rättades kropp varde i stillhet å närmaste begravningsplats
jordfäst“.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 23 Januari 1877.

Severin Löwenhielm.

N:o 13.

Af Herr I. Asklöf: Om ändring af 2 kap. 2 § Strafflagen.

Att dödsstraffet ännu qvarstår i vår lag är beklagligt, men är dock ett fak-
tum. Helt nyligen hafva vi nemligen erfarit dess tillämpning på tvenne gröfre
brottslingar. För några år sedan höjdes vid riksdagarne varma röster för dess
afskaffande, men dessa röster lyckades dock icke genomföra sin önskan. Att un-
der de senare åren dylika förslag ej förekommit härrör måhända deraf, att an-
talet af de gröfre brotten i en oroväckande grad ökats. Dödsstraffets afskaffande
är i sjelfva verket endast en tidsfråga, hvilken banar sig väg, sedan en sundare
upplysning, i förening med en verksam bränvinslagstiftning och möjligen skärpta
straffbestämmelser för våld mot person, hunnit vinna inflytande hos det lägre
folket. Då jag sålunda ställer mig på *deras* sida, som hoppas och önska, att
dödsstraffet, om hvars rättmätighet åsigterna äro delade, i en närmare eller fjer-
mare framtid blifver afskaffadt, har jag dock ansett, att ett steg i denna riktning
redan nu kunde tagas, och har därför med denna min motion för afsigt, att före-
slå afskaffandet af offentligheten vid verkställande af dödsstraff. Otvifvelaktigt
måste man tillstå, att det nu gällande sättet för dödsstraffets verkställande, hvilket
kunde vara tillbörligt under en förutvarande tid, då dess afsigt att verka afskräc-
kande och utgöra "androm en varning" kunde ega giltighet, numera endast kan
betraktas såsom ett friskeptakel för lättningar, och snarare är i stånd att försämra
än förbättra mindre välfrejdade åskådare.

På grund af hvad jag nu anfört, och öfverlemnande till Lag-Utskottet, till

hvilket motionen torde få remitteras, att uppsätta den förändring i redaktion, som hithörande lagparagraf bör undergå, får jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen för sin del bifaller den förändring i 2:dra kapitlets 2:dra paragraf af Strafflagen, att verkställande af dödsstraff skall, då det tillämpas, ske å fängelsegård i några få vittnens närvaro.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1877.

I. Asklöf.

N:o 14.

Af Herr I. Asklöf: Angående underdånig skrifvelse om utarbetande af förslag till ny grund för den kommunala rösträttens utöfning på landet.

Bland frågor, som vanligen förekomma vid hvarje riksdag, och hvilka ännu vänta på en tillfredsställande lösning, intager utan tvifvel *kommunala rösträtten på landet* ett framstående rum. Att en förändring af densamma är behöflig framgår af den mängd förslag härom, hvilka årligen ingifvas till Riksdagen från landets olika delar. I de hittills inkomna förslagen i detta hänsende hafva tvänne olika sätt för frågans lösning förekommit, nemligen dels röstvärdets inskränkning efter en graderad måttstock, dels det högre röstvärdets begränsning till ett visst maximum i förhållande till kommunens hela röstbelopp. Ehuru de senare Riksdagarnes Lag-Utskott beredvilligt sökt förorda ett sätt för frågans lösning, hvilket äfven af Andra Kammaren, i brist på något bättre, antagits, har dock städe Första Kammaren motsatt sig den ringaste förändring. Måhända är skälet för denna motvilja att finna i *ovissheten, huruvida den föreslagna förändringen medför någon förbättring*. Det är derföre att hoppas, att, om ett förslag till frågans lösning inkommer till Riksdagen, hvilket förslag efter omsorgsfullare utredning, än den knappa tiden medgifver för såväl Lag-Utskottet som Kamrarna, äfven Första Kammaren skall med välvilja omfatta en på rättvisa och sakkännedom grundad förändring i frågans